

MYNDIR: SIGMAR MØRKØRE

– Síðsta morgunin ger man reint, áðrenn øll eru farin avstað. Eg gjørdi reint í kamarinum, sum eg hevði sovið í, og bráðliga kemur Petur inn. Tá visti tað seg, at hann hevði leitað á øllum Zarepta bara fyri at siga mær farvæl. Tað helt eg vera ordiliga fitt, og var eg nú fallin fyri honum, sigur Jastrud.

Heimkomin til ávikavist Klaksvíkar og Fuglafjarðar helt dagligdagurin fram. Tíbetur finnast sosialir miðlar í dag, har avstandurin millum fólk ikki noyðist at vera so stórir.

– Eg addaði bara Jastrud á Facebook. Tað sá eg ikki so stórt í, tí tað er rættiliga vanligt at adda fólk.

– Eg varð ordiliga glað, tá eg sá, at Petur hevði sent mær vinarumbøn, og profilurin varð oftað tjekkaður at vita, um hann eisini hevði skrivað til mín. Men eg tordi ikki sjálv at skriva, sigur Jastrud.

Tað gingu eisini nakrir dagar, áðrenn Petur skrivaði til Jastrud.

– Satt at siga visti eg ikki heilt, hvat eg skuldi skriva. Eg hevði nokk so nógv nerver, men aftaná tveir dagar tók eg meg so saman og skrivaði til hennara, har eg takkaði fyri seinast. Men vegna arbeiði høvu vit heilt ymiskar døgnrútmur, og tí var okkara samskipti ógvuliga forskotið. Upp á tveir dagar – mánadag og týsdag – skrivaðu vit fyra boð í alt, tí eg arbeiddi um dagin og hon um náttina, sigur Petur.

– Tá Petur skrivaði til mín, varð eg so glað, og fortaldi eg tað fyri mammu og lítlusustrini hjá mær næstan í sama sekundi. Mikukvøldið kjattaðu vit aftur, og hesa ferð var tað meira ordiligt. Vit

avtalaðu at møtast í Klaksvík kvøldið eftir, hóskvøld, sigur Jastrud.

Date'in sum hvarv

Jastrud og Petur avtalaðu at møtast til eitt ungdómsmøti í Betesda hóskvøldið – júst eina viku aftaná tey høvdu møtt hvørjum øðrum fyri fyrstu ferð. Men alt gekk ikki heilt sum ætlað

– Vit høvdu gloymt, at ungdómsmøtini vóru farin í summerferiu, so tann date'in fór eitt sindur soleiðis í vaskið. Men eg vildi ikki lata hetta koma upp á tvørs, so eg setti meg í bilin hóast tað og koyrði norður til Klaksvíkar, uttan at Jastrud visti av tí. Komin til Klaksvíkar skrivaði eg til hennara, at nú var eg í Klaksvík, og um hon hevði áhuga í at møtast.

– Júst tá eg fekk boðini frá honum, koyrði eg biltúr við systir míni. Eg ivaðist eitt sindur, men systir mín segði, at sjálvandi skuldi eg møtast við honum.

Jastrud fekk sær mót og valdi at møtast við Peturi. Men tey sóust bara í eina lífla løtu.

– Eg skuldi arbeiða ta náttina, so vit fingi ikki meira enn ein hálvan tíma saman, áðrenn Petur koyrði meg til arbeiðis. Tá vistu vit bæði, hvat klokkan var sligin, at bæði høvdu áhuga í hvørjum øðrum, sigur Jastrud.

– Kallaði ein spaka fyri ein spaka

Dagin eftir, fríggjadag, tók Jastrud stig til at møtast.

– Eg spurdi Petur, um hann hevði tímað at komið norður at spælt Partners við mær og tveimum systurum. Tað

tímdi hann væl, men tað, sum eg ikki var fyrireikað uppá, var, at øll familjan hevði valt at verið inni. So Petur slapp at møta allari familjuni, sigur Jastrud flennandi.

– Tað tók eg als ikki so tungt. Partnersspælið varð liggjandi í skuffuni, og í staðin fóru vit í handilin at keypa frukt, skúmfidusar og annað, sum vit øll sótu og hugnaðu okkum við. Seinni um kvøldið fóru vit biltúr einsamøll og koyrdu runt, meðan vit prátaðu.

Petur setti aftur Jastrud av við bakariíð, har hon skuldi arbeiða, og skuldi hann aftur til Fuglafjarðar. Men í høvðinum á Peturi fuku tankarnir aftur og fram, at hann fekk seg ikki at koyra heim. Eisini tí hann skuldi niður um tveir dagar.

– Eg visti, at eg hevði avmarkaða tíð. Komin til rundkoyringini áðrenn undirsjóvartunnin koyrði eg tríggar ferðir runt, áðrenn eg vendi við og koyrði niðan aftur til bakariíð. Nú skuldi eg kalla ein spaka fyri ein spaka, og eg bað Jastrud um at koma út. Eg segði so, sum var, og legði kortini á borðið, at eg var forelskaður í henni, og at eg ynskti at vera í parlaga við henni.

– Tá eg sá bilin hjá Peturi uttanfyri, visti eg, at okkurt alvorligt fór at henda. Eg bleiv sjálvsagt ógvuliga glað, tá hann segði, hvussu var, og eg hevði júst somu tankar og kenslur. Frá tí degi vóru vit par, sigur Jastrud.

Ongin romantikkur í fríggjarinum

Petur fór niður tveir dagar aftaná at halda fram við lesnaðin, meðan Jastrud

var eftir í Føroyum. So tey sluppu longu at royna seg frá fyrsta degi av.

– Tað hevur gingið fínt. Vit hava tosað ella skrivað, meðan vit hava verið í hvør sínum landi, og annars havi eg brúkt allar ferjur í Føroyum. Harafturat verði eg sjómaður, so hetta lívið fer altíð at vera hjá okkum, sigur Petur, sum í summer flutti aftur til Føroya. Hetta er fyrstu ferð, at Jastrud og Petur hava búð í sama landi sum par.

Jastrud og Petur byrjaðu tíðliga at tosa um at giftast. Tí kom spurningurin ikki heilt óvart á Jastrud.

– Vit sótu inni hjá okkum og prátaðu, og so knappliga sigur Petur ”Skulu vit ikki bara giftast?”. Eg visti ikki, um hann tvætlaði, men tað gjørdi hann ikki, og sjálvsagt segði eg ja, sigur Jastrud, sum morgunin eftir fór við Peturi í gullhandilin at keypa ringarnar.

Jastrud og Petur giftast leygardagin 9. august í Siloa í Fuglafirði, og veitslan verður í Mentanarhúsinum.

– Aftaná brúdleypið flyta vit til Klaksvíkar í hús hjá abba mínum, sum vit leiga, inn til okkara egnu hús standa klár um eini trý ár, sigur Jastrud.

– Eg fekk eitt got ráð frá einum sjómanni einaferð, at sum sjómaður skuldi eg lata konuna avgera, hvar vit skulu búgva. Hon verður hóast alt heima alla tíðina, meðan eg eri burtur heiltíðina av árinum, sigur Petur avgjörður.

Jastrud sleppur longu um tvær vikur at royna seg sum sjómanskonu, tá Petur fer til skips. Men áðrenn tað skulu Jastrud og Petur njóta sólina og hvønn annan á brúðarferð til Spaniu á fimmstjørnaðum hotelli.